

PSALM 122

SATB

Arrangement: Hans van der Maten

1. Ik ben ver - blijd, wan - neer men mij god -
2. De stam - men, naar Gods naam ge - noemd, gaan -
3. Dat vreed' en aan - ge - na - me rust en

vruch - tig op - wekt: "Zie wij staan
der - waarts op, waar elk zich blygt
mil - de ze - gen u ver - blij'.

naar Gods huis te gaan. Kom, ga met ons en
van Gods gunst ge - tuigt, waar elk Zijn naam be -
in uw ves - ting zij, in uw pa - lei - zen

doe als wij!" Je - ru - za - lem, dat ik be -
lijdt en roemt. Want d'acht - b're ze - tel van 'tge -
vreugd' en lust. Om vriend en broed' - ren spreek ik

min, wij tre - den u - we poor - ten in;
richt is "De daar voor Da - vids huis ge - sticht,
nu: vre - de de zij en blijv' in u,

staan, o Gods - stad, on - ze voe - ten Je - ru - za -
rech - ter - stoe - len, staan daar bin - nen. Bidt met een
moet haar nijd of twist ver - kloee - ken. Om 's Hee - ren

lem is wel ge - bouwd, wel saãm - ge - voegd: wie haar
al - ge - me - ne stem om vre - de voor Je - ru -
huis in u ge - bouwd waar on - ze God zijn wo -

be - schouwt, zal haar voor 's bouw - heers kunst - werk groe - ten.
za - lem. Het ga hun wel, die u be - min - nen.
ning houdt, zal ik het goe - de voor u zoe - ken."